

mig, at naar man staar over for Bevillinger af en saadan Karakter som denne, hvor man er gaaet op i en saa rivende Fart, bør virkelig Bevillingsmyndigheden være paa sin Post og forlange Medsættelser, og derfor tillader jeg mig at foreslaa, at denne Post bliver nedsat. Nu er det ganske vist saaledes, at en Del af de Beløb, som opføres under denne Post, anvendes til Arbejds løn. Saaledes er der under Tøjhusafdelingen ikke saa civile Arbejdere beskæftigede, men det viser sig her, at selv om Krigsministeriet bruger mange Penge og er flot med Statens Penge, er Ministeriet ikke saa flot, naar det gælder at give sine Daglejere en nogenlunde anstændig Dagløn. I den Henseende viger dette Ministerium ikke tilbage for nogen i at hyde sine Arbejdere en meget daarlig Sulteløn. Tøjhusarbejdernes Dagløn er f. Eks. 2 Kr. 50 Ø., og fra Ministeriets Side er man saa smaalig, at man ikke en Gang vil betale disse Folk for de tvungne Fridage. Der er visse Dage, hvor de ikke kunne saa Lov til at arbejde, f. Eks. paa Flyttedagen, og for saadanne Dage trækker man dem deres Dagløn af. Jeg synes, det er overordentlig smaaligt for et Ministerium, der ellers bruger saa mange Millioner af Landets Penge. Vædringsfor- slagene Nr. 134—36 vedrører Bevillinger til Fæstningen og til Middellgrundsfortet. Angaaende Fæstningen har jeg tilladt mig at stille Forslag om Medsættelse vedrørende Administrationen. Medsættelsen er 10,000 Kr. Det er det Beløb, som Ministeriet har oplyst er nødvendigt, og det maa altsaa være rigtig. Hvad selve Fæstningens Vedligeholdelse angaar, da staar Udvalget delt i et Flertal og et Mindretal. Flertallet bestaar af 14 Medlemmer, og de ere enige om at nægte Fæstningen et Beløb af 210 Kr. og bevilge den de øvrige 40,000 Kr. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), sagde før, at Finansudvalget beskæftiger sig saa overordentlig meget med Smaating. Dette synes jeg passer her. Det er jo dog kun en Bagatel, 210 Kr., hvor der er Tale om et Beløb af 40,210 Kr. Man stryger netop de 210 Kr. og lader de 40,000 Kr. passere. Jeg ved ikke af hvilken Grund Ministeriet har forlangt 210 Kr. mere i Aar end i Fjor. I Fjor fik Ministeriet bevilget 40,000 Kr., og nu kommer det i Aar og vil have 210 Kr. til. Jeg kan ikke tænke mig, at det har nogen Betydning for selve Fæstningen, men jeg antager, at Ministeriet har gjort det for at berede de andre Partier her i Salen den Glæde at kunne have disse 210 Kr. at falde over, saa at de bag efter kunne fortælle, at de tappert have hævdet. Standpunktet fra

i Fjor. Jeg har tilladt mig at stille den Vædring, at hele Beløbet, nemlig 40,210 Kr. skal stryges. Jeg ved naturligvis nok, hvilken Stæbne dette Vædringsforslag vil faa, at det vil blive nedfaldet og Fæstningen saa sin sædvanlige Bevilling. Det kan selvfølgelig ikke andet end smerte mig at være Vidne til, at Fæstningen løber ind paa Finansloven blandt de faste Bevillinger og kommer til at staa i Række med Kongehulets Appanager, altsaa med den Slags Bevillinger, som ere sikre fra Aar til Aar, og hvorom der ikke maa tales og pruttes, men som skulle gives fuldt ud til Punkt og Prikke. Naar jeg alligevel har stillet Vædringsforslag om at stryge dette Beløb, har jeg gjort det, fordi Diskussionen i Fjor har bestyrket mig dertil, idet nemlig Fæstningen fra en Venstremands Side blev betegnet som en hensjuldrende, elendig Anstalt. Jeg kan fuldstændig stemme overens med det ærede Medlem, der udtalte det, og naar jeg har den Overbevisning om Fæstningen, at den er, som det ærede Medlem udtalte i Fjor, en hensjuldrende, elendig Anstalt, kan det selvfølgelig aldrig falde mig ind at gaa med til at bevilge Penge i et saadant Øjemed. I Fjor var der en Del af Venstre, der fulgte Socialdemokratiet ved denne Nægtelse, og jeg vil haabe, at det samme vil blive Tilfældet i Aar. Ja, jeg vil endvidere haabe, at der vil være flere blandt Venstres Medlemmer, der ville følge os. Det har glædet mig at se, at et enkelt Medlem af Venstre har stillet Forslag om at stryge denne Bevilling, og det skal selvfølgelig være mig en Glæde at støtte det ærede Medlem i det Forslag, han har stillet. Vædringsforslaget Nr. 145 vedrører uforudsete Udgifter. Der forlanges 6,000 Kr. Og saa her vil man finde Fæstningen. Næsten alle Steder paa Krigsministeriets Budget spørger Fæstningen. Se vi Statsrevisionens Betænkning efter, finde vi, at der er anvendt et Beløb af 799 Kr. 85 Øre til at lappe paa Fæstningen ved Hufum. Hvis Venstre tror, at naar det giver disse 40,000 Kr., nøjes Ministeriet dermed, saa tager man fejl, thi Ministeriet forstaaer paa andre Punkter at faa det, som bliver nægtet paa det egentlige Hovedforslag vedrørende Fæstningen. Altsaa, Fæstningen smugles ind overalt. Ministeriet har en Post, der hedder ubestemte og uforudsete Udgifter, og den andrager et Beløb af 39,400 Kr. Der staar ingen Oplysninger i Aamærkningerne til Finansloven om, hvad Ministeriet har tænkt at bruge disse Penge til, men naar man ser Statsregnskaberne og Statsrevisorernes Betænkning efter, vil man finde, at disse Penge anvendes til de utro-